

Sygn. akt IV KO 103/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 26 września 2019 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w K.
z dnia 21 sierpnia 2019 r., sygn. akt III Kp (...),
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł

**uwzględnić wniosek i sprawę przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w R..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2019 r. Sąd Rejonowy w K. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi, w trybie art. 37 k.p.k., sprawy dotyczącej zażalenia R. P. na postanowienie o umorzeniu śledztwa, zainicjowanego zawiadomieniem skarżącego o możliwości popełnienia przez sędziego Sądu Okręgowego w K. E. F. przestępstwa przekroczenia uprawnień.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w K. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Wskazać należy, że instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, iż pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Przekazanie sprawy w omawianym trybie może nastąpić tylko wtedy, gdy w sposób realny występują okoliczności, które mogą stwarzać

uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Taka właśnie sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie.

Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, że sytuacja w której wydano postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego, które miałoby dotyczyć sędziego Sądu Okręgowego w K., a więc sądu nadrzędnego nad sądem właściwym miejscowo do rozpoznania zażalenia, powoduje, że w odbiorze społecznym może powstać usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez Sąd Rejonowy w K., co oczywiście nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Jak słusznie wskazuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, mimo braku oparcia w systemie organizacyjnym sądownictwa powszechnego, w odbiorze społecznym nadzór orzeczniczy sądów wyższych instancji jest postrzegany jako nadzór hierarchiczny, czy też służbowy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 sierpnia 2019 r., IV KO 82/19). Stąd też, dla uniknięcia sytuacji mogącej wywoływać negatywną ocenę pracy wymiaru sprawiedliwości, celowym jest przekazanie sprawy do innego sądu równorzędnego, w stosunku do którego sądem wyższego szczebla nie jest Sąd Okręgowy w K..

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.